خواننده اپرای کره جنوبی آهنگ فارسی خواند

Kim saeyeon خواننده اپرای کره جنوبی که با سر زدن به صفحه اینستاگرامش می توان فهمید به زبان فارسی بسیار علاقه مند است، قطعه «گذر اردیبهشت» از گروه دال را به زبان فارسی خواند و اعضای این گروه هم به نشانه تشکر ویدیوی این بازخوانی را در صفحه اینستاگرامشان منتشر کردند و نوشتند: «مرسی از طرفدارای بین المللی». این ویدیو از دیروز در فضای مجازی دست به دست می چرخد و مورد استقبال قرار گرفته است.

لذت شعر

یک پلک سرمه ریخت که بی دل کند مرا
گیسو قصیده کرد که خاقانی ام کند
دستم چقدر مانده به گل های دامنت؟
دستم چقدر مانده خراسانی ام کند؟
می ترسم آن که خانه به دوش همیشگی!
گلشهر گونه های تو افغانی ام کند
در چترهای بسته هوا آفتابی است
بگذار چتر باز تو بارانی ام کند
چون بادهای آخر پاییز خسته ام
ای کاش دکمه های تو زندانی ام کند
این اشک ها به کشف نمک ختم می شوند
این گریه می رود که چراغانی ام کند

رضا بروسان

***

هیچ چیزی نکرد آرامم، فرصت یک دوگانه می خواهم
می توانی برادرم باشی؟ آی دیوار! شانه می خواهم
گاه گاهی شبیه امواج، سرکش و تند و بی ملاحظه ام
گاه گاهی شبیه یک ابرم، از خدایک بهانه می خواهم
گفته ام از سکوت می ترسم مثل راهی به سوی یک جنگل
مثل دریا که گاه آرام است، این نگاه تو را نمی خواهم؛
اینکه این چشم ها سکوت کنند، هرچه شد را درون خودریزی
بمب در حال انفجار شوی،... گریه کن رودخانه می خواهم
حرف هایم همیشه حرف دل است؛ حرف این مردمان
خوب و نجیب
از همین رو زبان شعرم را، یک کمی عامیانه می خواهم
دوست دارم دوباره سبز شوم، بر سر راه تو شکوفه کنم
مثل گنجشک های این خانه، یک دهن هم ترانه می خواهم

سید حکیم بینش

***

عمریست که باریده به طور متوالی
خاکستری از ابر تو، بر چشم اهالی
جز شعر چه دارد که بریزد سر راهت
این شاعر غمگین خراسان شمالی
اندیشه پرواز و رهایی به سرم هست
اما چه کنم با ستم بی پر و بالی
رویای قشنگی ست جهان با غزل و تو
رو کرده ام از درد، به دنیای خیالی
در حال فروپاشی ام از غصه خدایا
نگذار که ویران شود این کوه سفالی
من هستم و تنهایی یک چتر پر اندوه
ای گمشده در خاطره ها، جای تو خالی

منیژه در تومیان

اخبار ادبی

رضا امیرخانی: با نیلی هم سنگر نیستم

خراسان- میثم نیلی، مدیر عامل مجمع ناشران انقلاب اسلامی که در گفت و گو با صبح نو گفته بود «دوست دارم سوءتفاهم رضا امیرخانی با مجمع ناشران برطرف شود»، با واکنش عجیب و دور از انتظار امیرخانی رو به رو شد. امیرخانی ضمن انتقاد از مجمع ناشران درباره نقد کتاب تازه تالیف «رهش» در پاسخ به این که نیلی او را به عنوان یک هم سنگر می بیند، نوشت: «اتفاقا من هم همواره امثال آقای میثم نیلی را نمونه افراد غیر متخصصی دانسته ام که به ضرب سیاست وارد فرهنگ شده اند و بدون تالیف یا انتشار حتی یک کتاب، مقسم نار و جنت اهل فرهنگ شده اند. گفته است من با رضا هم سنگرم! او شاید به عنف «در سنگر» من باشد، اما هیهات که «هم سنگر» من باشد...». لحن امیرخانی در این جوابیه، بازخوردهای منفی کاربران و روزنامه نگاران زیادی را در پی داشت.

لایحه کپی رایت به زودی تقدیم مجلس می شود

سید هادی حسینی، معاون حقوقی، امور مجلس و استان های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، از بازنگری لایحه مربوط به قانون کپی رایت خبر داد و گفت: قانون کپی رایت از لایحه های بسیار مهم دولت در حوزه فرهنگی کشور بوده که چهار سال قبل تقدیم مجلس شورای اسلامی شده و متاسفانه بدون در پی داشتن نتیجه خاصی متوقف شده بود. الان این لایحه در قالب کار گروه ویژه که تشکیل شده در حال پیگیری مراحل پایانی است و آقای صادقی یکی از نماینده های حوزه تهران این موضوع را به صورت ویژه پیگیری می کند. حسینی گفت: تاکنون دو جلسه در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بابت مواد اصلاح شده تشکیل و آن موارد بررسی شد. با شرایطی که در حال پیش رفتن است، حداکثر تا یک ماه آینده لایحه بازنگری شده مربوط به کپی رایت تقدیم مجلس شورای اسلامی می شود.

دو سوم چینی ها در سال گذشته هیچ کتابی نخوانده اند

نتایج یک مطالعه جدید در دانشگاه رنمین چین آشکار کرد که دو سوم چینی های بالای ۱۸ سال در سال ۲۰۱۷ میلادی در اوقات فراغت خود هیچ کتابی را مطالعه نکرده بودند. به گزارش خبرگزاری کتاب ایران، به نقل از ساپچاینا این مطالعه که بخشی از تحقیقات عمومی جامعه شناسی چین در سال ۲۰۱۷ را شامل می شود، نشان داد که حدود ۶۳ درصد از شرکت کنندگان در این نظرسنجی هیچ کتابی را در وقت آزاد خود نخوانده بودند. در همین زمینه آمارها نشان می دهد آمریکایی ها به طور متوسط ۱۲ کتاب در هر سال مطالعه می کنند. نتایج مطالعات اخیر مرکز تحقیقات پیو نشان داد که ۷۴ درصد آمریکایی ها در دوازده ماه گذشته به طور متوسط یک کتاب را در فرمت های مختلف خوانده بودند که این آمار از سال ۲۰۱۲ تاکنون تا حد زیادی بدون تغییر باقی مانده است.

ظرفیت های بین المللی زبان فارسی در گفت و گو با ۲ تن از استادان بررسی شد

شریان های حیاتی زبان فارسی در قلب شبه قاره

نعمت ا... پناهی- رابطه اردو با فارسی، شبیه رابطه زبان فارسی با عربی است. پیوند این دو زبان به قدری است که فارسی را می توان «مادر اردو» دانست؛ چنان که در پاکستان، بعضی اردو را «دختر زیبای فارسی» نامیده اند. دکتر داد به استاد فلسفه اسلامی و ادبیات عرفانی دانشگاه علامه طباطبایی و مدیر گروه ادبیات دایره المعارف بزرگ اسلامی می گوید: «انگلیسی ها در سال ۱۶۰۰ میلادی که به هند می آیند، تبلیغ آموزش زبان فارسی را می کنند و چون خودشان هم می دانستند نمی توانند یک باره انگلیسی را جایگزین زبان فارسی کنند از سال ۱۸۵۷ بعد از انقراض گورکانیان، انگلیسی در شبه قاره جایگزین زبان فارسی می شود. من با چشم های خودم کارت عروسی جواهر نعل نهرو را دیدم که به زبان فارسی بود. البته خودمان هم در افول زبان فارسی در شبه قاره بی عرضگی و کوتاهی کرده ایم.» در این حال و هوا بود که وقتی دکتر محمد سلیم مظهر از نام آوران پارسی دوست به مشهد آمد، به دیدارش رفتم. دکتر سلیم مظهر دارای دکترای زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه تهران از جمله محققان و علاقه مندان زبان فارسی است که همزمان با تحصیل در تهران با مراکز علمی پژوهشی مانند مرکز دایره المعارف بزرگ اسلامی و فرهنگستان زبان و ادب فارسی همکاری کرده است. در سال ۲۰۰۱ میلادی سلیم مظهر مدیریت گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پنجاب را به عهده گرفت و اکنون مدیر گروه ادبیات فارسی و رئیس دانشکده خاور شناسی دانشگاه پنجاب پاکستان است. وی درباره زبان و ادبیات و فرهنگ فارسی ده ها کتاب و بیش از ۷۰ مقاله پژوهشی در مجلات معتبر چاپ کرده است. در سفر چند روز پیش او به مشهد گفت و گویی با ایشان و نیز دکتر مرتضی عمرانی دانشیار دانشگاه پیام نور و استاد اعزامی وزارت علوم به دانشگاه پنجاب داشتم که نشان می داد فرهنگ و زبان فارسی چه همبستگی عمیقی می تواند بین دو ملت ایجاد کند و مرزهای جغرافیایی تهدید آمیز را به تمجید و تحسین فرهنگ ها تبدیل کند، به شرطی که فرصت سوزی نکنیم و در ترویج صحیح فرهنگ و ادب فارسی بکوشیم.

پیشینه فرهنگی زبان فارسی در پاکستان به چه دوره ای برمی گردد؟

پاکستان در ۱۹۴۷ استقلال یافت و شبه قاره هند به دو کشور هند و پاکستان تقسیم و با ایران هم مرز شد. در این سرزمین از سال های دور زبان فارسی دری به عنوان زبان رسمی کشور رواج داشته است. از زمان حکومت غزنویان تا کنون حدود ۹ قرن زبان رسمی شبه قاره هند فارسی بوده و در دربار و عرصه های مختلف جامعه استفاده می شده است، در واقع فارسی زبان فرهنگ و اجتماع این منطقه بوده است. حتی کسانی که می خواستند شغل خوبی به دست بیاورند، مجبور بودند زبان فارسی را بیاموزند. شاعری مثل مسعود سعد سلمان که در لاهور متولد می شود، در دوره غزنویان پدرش از همدان هجرت می کند و به لاهور می آید. اساس زبان فارسی از آن دوره در شبه قاره بنا نهاده می شود و همراه با لشکریان، عارفان و شاعران نیز به این منطقه می آیند تا دوره معاصر که علامه اقبال لاهوری پدید می آید. شاعر ملی پاکستان یعنی اقبال لاهوری در عمرش به هیچ کشور فارسی زبان مسافرت نکرد فقط مدت کوتاهی به افغانستان رفت، حتی به ایران نیامد ولی شعرش چنان است که باور نکردنی است کسی به ایران نرفته باشد و با مطالعه شخصی زبان و ادبیات فارسی شعرهای فارسی اش به جایگاهی رسیده باشد که به قول خودش به او الهام می شده است. اقبال در نامه ای ضمن پاسخ به سوال دوستی که پرسیده چرا به اردو شعر نمی گوید؟ سروده های خود را الهام غیبی می داند که به فارسی بر زبان او جاری می شود. از این رو دو سوم دیوانش به فارسی و بقیه به اردوست. پارسی از رفعت اندیشه ام/ در خور با فطرت اندیشه ام

علاوه بر این اقبال خود را از ارادتمندان بی شمار مولانا جلال الدین بلخی می داند. اقبال خود را مرید هندی و مولوی را پیر رومی می داند و در مثنوی هایش به او ارادت می ورزد. در مجموعه «اسرار خودی» می گوید مولانا در خواب مرا برانگیخت که اندیشه هایم را باز گو کنم.

نسبت بین زبان فارسی و زبان اردو چیست؟

زبان فارسی و اردو به قدری به هم نزدیک اند که حتی سرود ملی پاکستان فارسی است و شاعر پاکستانی ابوالاثر حفیظ جالندهری آن را پس از استقلال پاکستان سروده است. زبان فارسی حتی در دهکده های دور پاکستان رواج داشته است. اکنون هم گمان نمی کنم دهکده ای وجود داشته باشد که نسخه خطی فارسی در آن نباشد. دوره ای بوده که مردم به دانستن زبان فارسی افتخار می کردند. زبان طبقه نخبگان فرهنگی بوده است. فارسی چون زبان غنی بوده بیان ما فی الضمیر در آن به خوبی انجام می شده. امروزه هم در پاکستان مردم به گویش فعلی زبان فارسی حرف می زنند و رفت و آمد ادیبان، استادان و دانشجویان باعث ترویج زبان فارسی شده است. نوشتن مقاله در دو دهه اخیر به سبک نوین نیز شروع شده و در چهار دانشگاه پنجاب، جی سی (GC) و دانشگاه بانوان لاهور و دانشگاه کراچی مجله علمی پژوهشی به زبان فارسی چاپ می کنیم. دانشگاه پنجاب لاهور تا مقطع فوق دکترا دوره فارسی آموزی را دایر کرده است. یک استاد اعزامی از ایران کار آموزش را انجام می دهد.

زمانی که در فرهنگستان زبان و ادب فارسی بودید چه فعالیتی داشتید؟

بله! چهار سال در فرهنگستان بودم یعنی زمانی که در دوره دکترا درس می خواندم، به عنوان پژوهشگر و مترجم کار می کردم و از مولفان دانشنامه شبه قاره بودم که از طرف فرهنگستان در چهار جلد چاپ شد. در دایره المعارف بزرگ اسلامی هم کار کرده ام. خوشحالم که مجموعه مقالات شبه قاره در این دانشنامه جمع شده است و قصد داریم آن را به زبان اردو و انگلیسی ترجمه کنیم. در دانشگاه های مهم پاکستان ادبیات فارسی از مقطع فوق لیسانس تا دکترا تدریس می شود و ما زبان فارسی را کارخانه صیقل اخلاق می دانیم. آموزه های زبان فارسی برای انسان سازی و آموزش اخلاق بسیار مهم است. انسان را به مهر و محبت ورزی به هم نوع خود می کشاند. شیرینی زبان شعری برای ما لذت بخش است. داستان هایی در زبان فارسی هست که انسان با خواندن آن ها به آموزش درونی خود جذب می شود. هدف از آمدن من به ایران و دانشگاه فردوسی، گفت و گو برای همکاری های بیشتر دو طرف است تا به نفع فرهنگ، انسان دوستی و سرزمین مان باشد. هیچ کار فرهنگی با فشار دادن یک دکمه شدنی نیست. لحظه ای و آنی هم نیست بلکه تدریجی و گام به گام است. کار رسانه ای هم بسیار مهم است و رسانه هایی مثل روزنامه شما در این زمینه تاثیر گذار هستند که امیدواریم در آینده رسانه های دوکشور بیشتر در تماس باشند.

دکتر مرتضی عمرانی نیز که مدتی است به آموزش زبان فارسی در دانشگاه های پنجاب مشغول است، درباره پیشنهاد خود در تقویت فرهنگ دیرینه بین دو کشور گفت.

زبان فارسی نقش تلطیف کننده ای در روابط فرهنگی بین دو کشور دارد اما مهم این است که بدانیم چگونه می توان به این مقصود رسید. یکی از راهکارها این است که دانشمندان و ادیبان و متولیان علمی و دانشگاهی دو کشور به کار فرهنگی بیشتر توجه کنند و عرصه را خالی نکنند. بهترین راه این است که مراکز دانشگاهی دو کشور در تماس دایمی با هم باشند. مردم پاکستان علاقه بسیار زیادی به زبان فارسی و آموختن آن دارند و در این زمینه ظرفیت های بالقوه بسیاری وجود دارد که باید استفاده کنیم. استاد و دانشجو و نشریات دانشگاهی بین دانشگاه های هر دو کشور رد و بدل شود. علاوه بر این همایش ها و سمینارهای مختلفی می توان برگزار کرد. دانشگاه فردوسی مشهد به ویژه مرکز اقبال شناسی که در دانشکده ادبیات و علوم انسانی مشهد سال هاست تاسیس شده، به همت استادان و چهره های فرهنگی باید فعال تر از این باشد.

گفت و گو

گفت و گو با عصمت مرزبان، ناشر دفاع مقدس

جای خالی طنز در ادبیات دفاع مقدس محسوس است

مدیر انتشارات زلال اندیشه گفت: رزمندگان، شوخی ها و لحظه های شاد بسیاری را با هم و در کنار هم تجربه کرده اند که ما می توانیم همه این موارد را به تصویر بکشیم.

به گزارش مهر، عصمت مرزبان، مدیر انتشارات زلال اندیشه است که از سال ۱۳۸۲ کار خود را آغاز کرده و به طور تخصصی به فعالیت در زمینه کتاب های دفاع مقدس پرداخته است. وی در پاسخ به این که چه شد به فعالیت در حوزه نشر، به ویژه انتشار کتاب در زمینه دفاع مقدس روی آورده است، می گوید: تازه فارغ التحصیل شده بودم و به کاری که هم فرهنگی باشد و هم درآمدزا فکر می کردم؛ این بود که به نشر روی آوردم و این که چرا حوزه دفاع مقدس را انتخاب کردم، این موضوع به همکاری همسرم با بنیاد حفظ آثار و ارزش های دفاع مقدس برمی گشت.

به گفته مدیر انتشارات زلال اندیشه، شرایط اقتصادی و قیمت کاغذ موجب شده است فعالیت ناشران محدودتر شود. برای مثال خود او که پیش از این، حداقل ۱۰ عنوان کتاب در سال منتشر می کرده حالا پنج عنوان منتشر می کند؛ یعنی حداقل عناوینی که لازم است یک ناشر در طول سال منتشر کند تا مجوز نشرش باطل نشود.

مرزبان در پاسخ به این سوال که آیا فعالیت در یک حوزه تخصصی چون دفاع مقدس، تعداد مخاطبان را محدود نمی کند، می گوید: ما کتاب های دیگر در زمینه مذهبی، کمک آموزشی و کودک و نوجوان هم منتشر می کنیم اما فعالیت اصلی مان در حوزه دفاع مقدس است.

به گفته وی مخاطبان، کتاب هایی را در زمینه دفاع مقدس دوست دارند که به روایت خاطرات کوتاه شهدا و جانبازان پرداخته و از پرگویی پرهیز کرده است؛ یعنی همچنان خاطره نویسی را به قالب های دیگر ترجیح می دهند و طالب ساده نویسی و اختصارند.

مرزبان به جای خالی طنز در ادبیات دفاع مقدس ما اشاره و بیان می کند: چهره ای که از هشت سال دفاع مقدس در ذهن مخاطبان و مردم نقش بسته، بسیار عبوس است؛ در حالی که رزمندگان، شوخی ها و لحظه های شاد بسیاری را با هم و در کنار هم تجربه کرده اند که ما می توانیم همه این موارد را به تصویر بکشیم.

موسیقی

صدا و سیما از موسیقی فاخر حمایت نمی کند

کیخسرو پورناظری، نوازنده تنبور و عضو اصلی گروه شمس می گوید: جوانان گرایش هایی پیدا کرده اند که به سود موسیقی کشور نیست و این ضعف صداوسیماست که از موسیقی فاخر و معنوی حمایت نمی کند و بسیار آسان پسند و آسان گیر شده است و هر موسیقی بی محتوایی را به گوش جوانان می رساند. به گزارش هنرآنلاین، پورناظری که داوری بخش موسیقی نواحی دوازدهمین جشنواره ملی موسیقی جوان را برعهده دارد، درباره کیفیت آثار ارسالی، گفت: به نظر من اجراها بسیار خوب بودند. کسانی که قبلاً شرکت کرده بودند آثار قابل قبولی ارائه کردند و کسانی هم که برای اولین بار آمده بودند به نسبت خوب بودند. او گفت: بررسی های ما نشان می دهد گروه الف که جوان ترین نوازنده ها را شامل می شود، عملکرد بسیار خوبی داشت و همین طور گروه ب نیز دارای نوازندگان بسیار پرتوان و در حد حرفه ای بود.

کنسرت اشکان خطیبی تمدید شد

«ده سال تنهایی» عنوان کنسرت- تئاتر اشکان خطیبی در نقش کارگردان است که اولین اجرای صحنه خود را از دی ماه سال گذشته با گروه "راک دپن" در تالار وحدت آغاز کرد و به دلیل استقبال مخاطبان چندین سئانس تمدید شد. این کنسرت قرار بود اردیبهشت نیز اجرا شود که میسر نشد و برای اوایل مرداد تمدید شد. این کنسرت - نمایش از اتفاقات حول و حوش زندگی شخصی این هنرمند تأثیر گرفته و قصه اصلی آن درباره درگذشت یکی از دوستانش است. او درباره این پروژه پیش از این گفته بود: یک عشق فیلم تمام عیار سعی دارد زوایای از دست رفته شخصیتی اش را در قهرمان فیلم های شاخص سینما بیابد و خاطرات مشترک مان در فیلم بازی های سال های دور و موسیقی متن این فیلم ها، به زایش این کنسرت- تئاتر ختم شده است.

نوای «گل سنگم» و «سلطان قلب ها» در نیاوران می پیچد

کنسرت پیانوی «جاودانه های پاپ»، عنوان برنامه ای است با نوازندگی پیام صمیمی و سپهر قاضی به تهیه کنندگی ادریس ناصری که در آن به بازنوازی قطعاتی جاودانه ساخته انوشیروان روحانی چون «سلطان قلب ها» و «گل سنگم» پرداخته می شود. به گزارش ایلنا، ناصری که چند سالی است در کنار فعالیت هایش در زمینه ساز پیانو به عنوان مدیر برنامه انوشیروان روحانی (آهنگ ساز و نوازنده ارگ و پیانو) مشغول به کار است، گفت: به جد می گویم پیام صمیمی در حوزه نوازندگی پاپ و سپهر قاضی در زمینه نوازندگی کلاسیک از سطح تکنیکی بسیار بالایی برخوردارند و حتی بالاتر از خیلی از استادان هستند که به اسم می شناسیم شان. من از این دو عزیز خواهش کردم برنامه ای تدارک ببینند و به این نتیجه رسیدیم که قطعاتی را انتخاب کنیم که مردم با آن ها خاطره دارند و در عین حال قطعاتی بسیار تکنیکی هستند.

هنر فخرالدینی باعث افتخار ماست

چهره ها
آهنگ ساز

ساکن عبدالرحمن اف (رئیس فیلارمونیای شهر آستانه) بعد از اهدای لوح به فرهاد فخرالدینی، حضور او را در کشور قزاقستان و جشنواره سرپر، جشن ۲۰ سالگی پایتختی آستانه، بسیار مهم دانست و گفت: شما انسان بزرگی هستید و امروز با هنرمندان و نوازنده های بسیار سطح بالا، اجرایی را به نمایش گذاشتید که باعث افتخار ما بود. امیدواریم به زودی بتوانیم از تجربیات شما بهره ببریم و دوباره شاهد حضور شما در قزاقستان باشیم. به گزارش ایلنا، فخرالدینی با قدردانی از دعوت از کرستر سازهای ملی ایران گفت: امیدوارم که در جشن های ملی شما شرکت کنیم و شما جشن هایی پی در پی بگیرید و ما هم با اشتیاق در این جشن ها و در این مسابقه فرهنگی با هنرمندان خود شرکت کنیم.

شعر پارسی هیچ وقت چاپلوس نبوده است

چهره ها
شاعر

به گزارش ایسنا مرتضی امیری اسفندقه، شاعر، ظلم ستیزی را از جمله آرمان های شعر پارسی از نخستین روزها دانست و گفت: «انقلابی های واقعی- و نه قلابی- آنان اند که اول در خود انقلاب کرده و اول ظلم را در خود خفه کرده اند. در همین نسل، قیصر امین پور و سلمان هراتی را داریم. ما نیز باید به این هوش و هیجان وفادار بمانیم. هرگاه جامعه خواسته به خودشیفتگی و خودخواهی عادت کند، شعر پارسی ضامن واژه ها را کشیده. من درباره شعر سخن می گویم و با سیاست کاری ندارم. برخی افراد تلاش می کنند از شاعران امروز شخصیت های سیاست زده به جمع معرفی کنند اما شعر خودش خودش را معرفی می کند. شعر پارسی هیچ وقت چاپلوس نبوده است.»

نهادها دستمزد اجراهایم را نمی دهند

چهره ها
خواننده پاپ

غلامرضا صنعتگر خواننده موسیقی پاپ کشورمان که این روزها در بستر بیماری است، طی سال های اخیر آثار متعددی را برای نهادهای مختلف تولید کرده است. او در گفت و گو با مهر درباره پرداخت نشدن دستمزدش گفت: در این شرایط دریافت مطالبات مالی برای من بسیار مهم است، زیرا پیگیری این مطالبات حق من است. من هرگز برای درمان خود از کسی کمکی نخواسته و نمی خواهم. فقط خوب است افراد و نهادها و مجموعه هایی که به بنده بدهکارند کمی انصاف داشته باشند و با خود فکر کنند اگر در شرایط من بودند و ۶ ماه تا یک سال در بیمارستان بودند، چگونه از پس این همه هزینه برمی آمدند؟

غلط ننویسیم

■ **پیژامه- پیژاما- بیجامه**

اصل این چند کلمه «پای جامه» به معنای «جامه ای که در پا کنند» بوده است که از زبان پارسی به زبان های هندی رفته و از آن جا به زبان انگلیسی داخل شده است. سپس فرانسویان آن را از زبان انگلیسی گرفته و پیژاما «Pyjama» گفته اند.

آن گاه این واژه راه ایران را در پیش گرفته و این بار با تلفظ فرانسوی وارد زبان پارسی شده است.

اکنون مردم آن را به چند صورت تلفظ می کنند: «پیژامه»، «پیژاما» یا «بیجامه»

اما «پیژامه» در زبان نوشتار نیز وارد شده است و به نظر می آید از بقیه راحت تر است و بیشتر استفاده می شود. اما در هر سه صورت درست است و استعمال آن ایرادی ندارد. این کلمه در عربی و پارسی فصیح دو تلفظ مختلف و دو معنای مختلف دارد.

■ **غیبت**

یکی «غیبت» بر وزن «کیفر» به معنای «غایب شدن» یا «غایب بودن»

از دست غیبت تو شکایت نمی کنم
تا نیست غیبتی نبود لذت حضور

حافظ

و دیگری «غیبت» بر وزن «زینت» به معنای «بد گفتن پشت سر کسی» است.

کسی گفت و پنداشتم طیبت است
که در دی به سامان تر از غیبت است

سعدی

امروزه در تداول پارسی زبانان هر دو کلمه به کسر اول و سکون دوم تلفظ می شود.

■ **فرار دادن- فراری کردن**

کلمه «فرار» به معنای «گریز» اسم است و «فراری» صفت است به معنای «گریزان».

بنابراین می توان گفت: «فرار دادن» به معنای «گریزاندن» و «وسیله گریز کسی را فراهم کردن» و ترکیب «فراری کردن» یعنی «گریزان کردن» و «بیزار کردن».

اما نمی توان گفت: «فراری دادن» زیرا این ترکیب معادل «گریزان دادن» خواهد بود که مطلقا بی معنی است.

در سال های اخیر در بسیاری از نوشته ها و غالبا در رادیو و تلویزیون این ترکیب بی معنی را به کار می برند.

مثلا می گویند: «زندانی را از زندان فراری دادند.» که به جای این جمله باید گفت: «زندانی را از زندان فرار دادند.»

اما «فرار دادن» با «فراری کردن» تفاوت معنایی دارد.

مثلا اگر گفته شود: «این بچه را از مدرسه فراری کرده اند.» جمله البته صحیح است منتها به این معنی خواهد بود: «این بچه را از مدرسه گریزان کرده اند»

در این جا ضروری است که به این نکته اشاره شود که واژه «فرار» کلمه ای عربی است که به علت استعمال زیاد در زبان پارسی رایج شده است.

معادل پارسی واژه «فرار»، کلمه «گریز» است که بسیار صحیح تر است که از آن در گفتار و نوشتار استفاده شود.

■ **غدغن کردن**

این ترکیب به معنای «نهی کردن و ممنوع کردن» است. این فعل مرکب هرگاه در جمله پایه واقع شود، فعل جمله پیرو باید بروجه التزامی باشد.

در عین حال باید دقت کرد که اگر کردن کاری «غدغن» باشد فعل جمله پیرو باید به صورت مثبت باشد و برعکس اگر نکردن کاری غدغن شود فعل جمله پیرو باید به صورت منفی بیاید.

مثلا هرگاه بگوییم: «امیر کبیر غدغن کرده بود کسی شراب نفروشد»، مقصود این خواهد بود که امیر کبیر نفروختن شراب را غدغن کرده بود و حال آن که مقصود نویسنده این بوده که؛ «امیر کبیر غدغن کرده بود کسی شراب بفروشد.»

توضیح ضروری

این واژه از جمله واژه هایی است که میان ادبا و زبان شناسان محل اختلاف است.

از آن جایی که این واژه به شکل «قدغن و غدقن» هم نوشته می شود و ریشه در زبان ترکی دارد و استعمال هرسه رواج دارد، نمی توان حکم قطعی صادر کرد که کدام املا درست تر است.

خبر هنری

خانه تاریخی اولین وزیر مخابرات بازسازی می شود

محمدجواد آذری جهرمی، با انتشار عکس خانه تاریخی میرزا حسن مستوفی الممالک از آغاز طرح احیای این خانه خبر داد و نوشت: هویت های تاریخی را پاس بداریم. میرزا حسن مستوفی الممالک، از مشاهیر معاصر ایران است که در چند کابینه دوره قاجار، رئیس الوزرایا وزیر بوده و به عنوان نخستین وزیر پست و تلگراف و تلفن شهرت دارد. به گزارش مهر وزیر ارتباطات افزود: خانه ارزشمند این شخصیت تاریخی در قلب بافت تاریخی تهران از حدود دو دهه پیش در اختیار وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات قرار داشت اما اقدامی برای مرمت و احیای آن انجام نشد. جهرمی ادامه داد: از این هفته و با اهتمام مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارتخانه، طرح احیای این خانه تاریخی کلید خورد. این خانه زیبا با ارزش های معماری اش گویای بخشی از هویت تاریخی پایتخت است و می تواند به مرکزی فرهنگی متناسب با اهداف وزارت ارتباطات تبدیل شود. وی تاکید کرد: برای بازسازی و ترمیم و تعریف کاربری جدید خانه مستوفی الممالک به عنوان یکی از ارزش های تاریخی مصمم هستیم. در خور ذکر است روزنامه خراسان در شماره ۱۹۸۵۹ در صفحه ادب و هنر وضعیت خانه های تاریخی مشاهیر را پیگیری کرده بود.

کافه صدا

پیشنهاد ما: همینی که هست
سبکش چیست؟ پاپ
خواننده اش کیست؟ محمد علیزاده
آهنگ سازش چطور؟ محمد علیزاده
ترانه سرایش را هم بشناسیم: مهرزاد امیرخانی
قسمتی از ترانه: عاشقتم ولی یه جور خاص / اونجوری که تو دلت می خواست / کار دادی دستم که همه میگن / شدم بی هوش و حواس
چرا الان باید بشنویم؟ محمد علیزاده بعد از چهار ماه دوری از دنیای موسیقی با یک پیام صوتی به هوادارانش گفت: دارم آماده می شوم که موزیک های خوب تولید کنم. «همینی که هست» قطعه نوستالژیکی است که اگر عاشق اید، پیشنهاد می کنیم آن را بشنوید.